

Præjudicielt spørgsmål

Skal såvel artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 — om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ⁽¹⁾ — som artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det er tilladt at lade en person med bopæl eller sædvanligt ophold i en anden medlemsstat tiltænkte retslige dokumenter forblive i sagsakterne med den følge, at dokumenterne betragtes som forkyndt, når personen ikke har udpeget nogen befuldmægtiget, for hvem forkyndelse kan ske, som har bopæl i den medlemsstat, hvor retssagen verserer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. juni 2011 — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-326/11)

(2011/C 269/57)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Procesdeltager: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra g), sammenholdt med artikel 4, stk. 3, litra a) ⁽¹⁾, fortolkes således, at levering af en bygning, på hvilken sælger forud for leveringen med henblik på at etablere en ny bygning har udført ombygningsarbejde (renovering), som efter leveringen fortsættes og færdiggøres af køber, ikke er fritaget for moms?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 28. juni 2011 af Alder Capital Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. april 2011 i sag T-209/09 — Alder Capital Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Gimv Nederland BV

(Sag C-328/11 P)

(2011/C 269/58)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alder Capital Ltd (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Gimv Nederland BV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 13. april 2011 i sag T-209/09 og afgørelse truffet den 20. februar 2009 af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 486/2008-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagen for Harmoniseringskontorets appellationskammer, sagen for Retten og sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand om ophævelse af den appellerede dom har appellanten fremsat tre særskilte anbringender:

Principalt gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at appellationskammeret retligt set var forpligtet til at foretage en fornyet prøvelse af begæringen om, at varemærket blev erklæret ugyldigt, således som den var blevet indgivet til ugyldighedsafdeling ved Harmoniseringskontoret. Omfanget af prøvelsen var begrænset til genstanden for den af appellanten iværksatte appel.

Subsidiært gøres det gældende,

- at Retten begik en retlig fejl, idet den afviste appellansens argumenter — hvorefter intervenienten ved at udbyde de tjenesteydelser, for hvilke varemærket »Halder« blev brugt i Tyskland, tilsidesatte godkendelsen af og reglerne om anvendelige finansielle tjenesteydelser samt love og bekendtgørelser om bekæmpelse af pengehvidvaskning — som »irrelevante« (tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 56, stk. 2 og 3, sammenholdt med artikel 15), og
- at Retten begik en retlig fejl, idet den konkluderede, at der var risiko for forveksling, selv om kundekredsens grad af opmærksomhed var »meget høj« [tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b)].